

Nagy részvétel temették el tegnap Papp István elvtársat

Hétfőn, a kora délutáni órákban Mindszentben nagy részvétel mellett temették el Papp István elvtársat, a hőmezővársárhelyi KISZ-iskola közelmúltban elhunyt előadóját. A temetésen — amelyen megjelentek Agoston József elvtárs, a megyei pártbizottság osztályvezetője, a megyei járási-városi KISZ-bizottságainak, a községi pártbizottságnak, a helyi tanácsnak és más társadalmi szervezetek képviselői — Bíró Lajos, a megyei KISZ-bizottság első titkára, valamint Dóczi László, a hőmezővársárhelyi KISZ-iskola igazgatója mondott búcsúztatót. A temetésen az elhunyt feleségének átadták a KISZ Központi Bizottságának kitüntetését, a KISZ Érdemérmét, amellyel most tüntették ki Papp István elvtársat. A friss sirhanatot elborították a megemlékezés koszorúival.

Tavaszi szünet: március 31 — április 7

A Művelődésiügyi Minisztériumban hétfőn hivatalosan közölték, hogy az általános iskolákban és a középiskolákban — a korábbi tájékoztatástól eltérően — a tavaszi szünet március 31-től április 7-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap március 28, a szünet utáni első tanítási nap április 8. (MTI)

Vidám műsoros est a DÁV-nál

A Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat művészeti csoportja nagy sikerrel adta elő A certaldói vásár című kétrészes zenés vígjátékot a DÁV kultúrtermében. A műsort Gál Sándor népszerű operett és operák zenéjére írt operaparádiája egészítette ki. A jól sikerült előadás után a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat dolgozói, hozzátartozói és a meghívott vendégek családias hangulatú farsangi mulatságon szórakoztak tovább.

Ötfelvonásos dráma — középiskolás színjátszók előadásában

Komoly feladatot vállalt el a tanév kezdetén a Ságvári gimnázium önképzőköre. A lelkes színjátszók három év alatt hat darabot mutattak be, s az idén merészen úgy határoztak, hogy Cornelle Cid című ötfelvonásos drámáját adják elő. Az önképzőköri tagok fáradságos munkával készültek a bemutatásra, melyet dr. Kord Imre tanár irányított. Ennek az igen komoly munkának az eredményét vasárnap este a bemutatón az iskola nagytermében lelkesedéssel és tapsal jutalmazta a nagyszámú közönség.

Az emberi érzések között a szerelem vagy a bosszú az erősebb? — teszi fel a kérdést a 17. században élt Cornelle, és drámája végén mindjárt felel is problémájára. A bosszúvágy nem tartozik az érények közé, ellenszenvessé teszi az embert, még akkor is, ha a fiatal lány, Xiména apját ellenfele, illetve szerelmese, Don Rodrigo ölte meg. A szerelem legyőzhetetlen. De Rodrigo nemcsak lelketlen em-

Hogy időben kifuthassanak a villamosok

Csikorognak a fékek, katognak a váltók. Elektromos hegesztő két fénye csap a tetőre. A csarnok közepén nyílt kályha. Mellette olajtól fényes ruhájú emberek állnak meg, egy-két percre. A lángok pirosra festik arcukat. S ha egy kis meleget már magukba szívtak a vastag vattaruhák, indulnak tovább. Eltűnnek a sárga villamosok alatt, a javítóaknában.

A Szegedi Közlekedési Vállalat munkásai ők, akik nap mint nap azért dolgoznak, hogy reggel kifuthassanak a villamosok.

A bőrkannában még meleg a tea

A délutáni műszakban dolgozók befejezték a munkát. Csoportvezetőjük — Fekete Mihály — gyors, patogó szavakkal adja át a szolgálatot.

— A 602-es csuklósnak az első ajtaja nem működik, a 416-os kocsit motorborította kilyukadt, be kell hegesztetni, az 509-es és az 510-es kocsik már csak mosásra várnak a javítóműhelyben. Az 501-es motorját kijavítottuk, csak ki kell próbálni.

Fél 10 múlt öt perccel. Még egy pár szót beszélgetnek a brigádtagok, aztán indulnak, ki-ki a maga munkájára. Matonits Máttyás és Papdi Ferenc felkapaszkodnak az 501-es kocsira. Kitérjük a hatalmas remizajtót és elindulnak próbautra a Széchenyi térig és vissza.

Hamarosan elkészül a csuklós ajtaja is. A rendező jön be, s viszi a megjavított kocsit a műhelyből a parkfőzőhelyre. Most még van ideje, mert a kocsik nagy része még a várost járja, szállítja az embereket.

Sokszor ajtókilincs nélkül

Az éjszakai csoportvezető kalauzol végig a remizben.

Az Állami Biztosító országos konferenciája Szegeden

Az Állami Biztosító Főigazgatósága a karszakértők részére ötnapos továbbképző tanfolyamot rendezett Szegeden. Az ünnepélyes megnyitó tegnap délelőtt volt a Tisza Szálló tükörtermében. A tanfolyam mintegy 70 résztvevőjét — Bács, Békés, Szolnok, Csongrád, Zala, Baranya és Fejér megye karszakértőit — Norák Imre, az Állami Biztosító Csongrád megyei igazgatója üdvözölte és a biztosítás jelentőségéről, előnyeiről beszélt. Többek között elmondta, hogy csupán tavaly az Állami Biztosító 483 ezer esetben 700 millió forint értékben fizetett kárt a termelőszövetkezeteknek és

— Hányan dolgoznak éjszakánként?

— A nyári időben 5—6 fős karbantartó csoport ellenőrizi a kocsikat. De most a rossz időjárás miatt több a hiba, s ezért két TMK-lakatos segít a munkában.

— Melyik kocsikkal van a legtöbb baj?

— A régi kocsik okoznak legtöbb gondot. Az öreg motorok hamar felmondják a szolgálatot. Nem is csoda, hiszen először 1903-ban szállították az utasokat, s azóta is megállás nélkül futnak.

— Mi az oka annak, hogy sok esetben reggel nem érkeznek meg időben a kocsik a vonalakra?

Három óra alatt 54 kocsit

— Ennek több oka is lehet. Télien, ha kijavítjuk a motort éjjel, s reggel indulni akarnak a kocsik, előfordul, hogy leég a kábel, s akkor, míg el nem vontatjuk a rosszat kocsit, a többi sem tud kifutni. Nem akarom a javítókat meglepetni, de sok esetben egy-egy utas miatt nem érkezik meg reggel pontosan a villamos, mert gyakran csengő, vagy ajtókilincs nélkül érkeznek be a kocsik a remizbe, s ezeket a hiányokat az éjszakai karbantartás mellett csak késéssel tudjuk megszüntetni.

Tizenegy óra. Az utcák csendesednek a városban, de a kocsiszinben most kezdődik az élet. Egymás után futnak be a villamosok. A javítócsoporthoz látják gyorsan, pontosan, megállás nélkül dolgoznak. Ellenőrzik a kezeiket az ellenállásokat, s a kábeleket, kipróbálják a fékeket, a legdurvítókat, megnézik, hogy a homoktároló-

magánosoknak. Ezenkívül csaknem 500 millió forintra becsülik azt az összeget, melyet az állami vállalatoknak fizettek ki.

A továbbképző tanfolyam hallgatói, a karszakértők nagyobbrészt mezőgazdasági mérnökök. Éppen ezért a tanfolyam anyagát úgy állították össze, hogy az időszerű kérdéseken kívül foglalkoznak az Állami Biztosító 1964. évi tervével, a korszerű agro- és zootechnikai módszerek alkalmazásával és bevezetésével, valamint a növényvédelem kérdésével, mert a karszakértőknél többek között feladatuk a kár megelőzése, s ennek érdekében felvilágosító jó tanácsokkal kell ellátni a biztosítottakat. A tanfolyam vezetője Hetényi András, az Állami Biztosító Főigazgatóságának főfelügyelője.

Siker a dzsessz-klub első hangversenyén

Vasárnap délelőtt a Szabadság Filmszínházban zsűfolt nézőter előtt tartották meg a Móra Ferenc Művelődési Otthon és a városi KISZ-bizottság ifjúsági dzsessz klubjának első nyilvános hangversenyét. Az érdeklődők nagy többsége egyetemista és főiskolás volt.

Az a feltételezés, hogy színvonalas hangversenyt hallhatunk, beigazolódt. A zenekarok — különösen a pécsi és a szegediek — jó teljesítményt nyújtottak.

A már-már megszokott tünnettől eltérően valódi, hamisítatlan dzsessz-zenét élvezhettünk. Osztatlan sikert aratott a vendégszereplő pécsi dzsessz-kvintett, melynek játéka érződött az őszeszkokottság és az átélés. A zenekar mértéktaolán adta elő jól hangszírt számait.

A jól ismert szegedi D+C zenekar első számát kellemetlen műszaki hiba zavarta meg, mert elromlott

ban van-e elég fékhomok. Az 54 kocsit ellenőrzésére mindössze három órájuk van, hiszen 2 óra után újra indulnak a villamosok. Most már a forgalmisták is gyorsabban dolgoznak. Csoportosítják a kocsikat, hogy milyen irányban induljanak.

S nemsokára bővíti a kocsipark. Jövő héten próbálják ki az új javított kocsipárt, hogy aztán az is bekapcsolódjon a forgalomba. A karbantartók mellett a javítók sem tétlenkednek. Lebontják az öreg kocsik elavult szeleirányát, és újja varázsolják őket. Igaz, hogy ebben a negyedévben érkeznek meg három új csuklós is, de mellettük szükség van még több főjavított kocsira is, hogy gyorsuljon a szegedi villamosközlekedés.

A múlt emlékeit idézi az az öreg villamos, amelyik még most is Szeged utcáit járja. Az ütött-kopott kocsit mellett áramvonalas csuklós villamos áll. Neon világítócsövei fehér fényt szórnak öreg társára.

Kovács Attila

Nyolcszáz személyes konyha — nyolcvan férőhelyes étterem

Enyhíteni kell a diákmenzák zsúfoltságát

Tizenkettőt kongat a Fogadalmi templom órája. A környéken megjelennek az ételholdos emberek és az akaratát, ebédelni igyekvő diákok. Sietnek, hiszen a reggeli után már megeheztek, s ebben a korban még szinte farkas étvágyal fogyasztják a jóízű ételeket. A Semmelweis önkiszolgáló étteremben már minden asztalnál ülnek. Az ételek hiába vannak a tányérokra izlésesen előkészítve, a hallgatóknak várni kell. Várni, várni, és újra várni... Megvárni, amíg az asztalnál ülő nyolcvan ember megebedel, s a várakozók is asztalhoz jutnak.

— Nemcsak a Semmelweis menzája túlszűfolt — tájékoztat bennünket Bódi Lászlóné, az Alföldi Üzemélmézési Vállalat 5. számú telepének vezetője. — Sajnos mind az öt éttermünk túlterhelt már. A múlt évben pedig csaknem mindegyiket korszerűsítettük, ahol lehetett bővítettünk, a diákok száma azonban a múlt évben megjelent új ösztöndíjrendszer kapcsán több, mint ezerrel növekedett.

— Jelenleg — még kimondani is sok — az egyetemistáknak nyolc és fél ezer adag reggelit, ebédet, vacsorát készítenek és szolgálnak ki — lapozza fel az adatokat tar-

talmazó könyvecskét a telep vezetője. — A legtöbb diák ebédelni jár hozzánk, s így az öt étteremben pontosan 416-an ebédelnek. A legnagyobb gondot az okozza, hogy a hallgatók többnyire egy időpontban jönnek ebédelni. Az órarendtől függően vagy 12 órakor, vagy 1, fél 2-kor intézkedik »rohamot« az ételekért. Ezt viszont a megőlyt jól felszerelt éttermek sem bírják.

Valamit tenni kellene. Ezt mondják az egyetemi hallgatók, a telep vezetője, s mindenki, aki ismeri vagy akár egyszer is tanúja volt az említett csúcsforgalomnak. De vajon mit? A telepvezető szerint a Semmelweis Étteremnek kellene a legnagyobb

segítség. Itt ugyanis a 800 személyre főző konyhához mindössze 20 darab asztal rendelkezik, s így egyszerűen nyolcvan ember ebédelhet. Sajnos, bővítésre itt sincs hely. Olyan elképzelések is vannak, hogy jó lenne megoldani tornusokban az ebédeltetést, például úgy, hogy a bölcsészek 12—1 között ebédelhetnének, a jogászok 1—2 ig, de eddig ez az elképzelés is dugába dőlt.

Az erőfeszítések ellenére tehát csörömpölnek az edények, zúgolódnak a diákok, idegeskednek a felszolgálók. A kialakult helyzetben minél előbb segíteni kell. Jó lenne, ha ezen gondolkodnának az illetékesek is.

Megtisztelő meghívás

Mére Ottília bécsi színházi élményeiről

Mére Ottília, a Szegedi Nemzeti Színház operaegyüttesének tagja nemrég tért haza Bécsből.

— Bartók és Kodály dalait énekeltem az osztrák rádióban — mondja. — A felszabadulás óta én voltam az első magyar énekesnő, akit a bécsi rádió vendégszereplésre meghívott. A megtisztelő felkérésnek igyekeztem minden tekintetben jól megfelelni. Vaszy Viktor, a színház igazgatója és Imrich Gábor, az ének-mesterem, a pozsonyi zeneművészeti főiskola docense segítette a műsor összeállításában és a felkészülésben.

— A felvételt több próba után került sor és meglepően könnyen zajlott le. Nem kellett ismételnem. A felvételezőnek és asszisztensnek annyira tetszett Kodály dalai, hogy ott mindjárt helyben megtanulták őket, a szövegüket le kellett fordítaniom. Bartók dalait azonban egy kissé idegenül fogadták. Mint elmondották, a szerző merész disszonanciái, egyszerű kifejezési eszközei miatt.

— A felvételt március elején sugározza először a bécsi rádió, azután pedig — szerződésünk szerint — ismétlésként még néhányszor. — Néhány rendkívül izgalmas, érdekes színházi előadást is láttam Bécsben. A Volksoper-ben a Szabamul rózsáját néztem meg. Legjobban a színészek fegyelmezettsége tetszett ezen az előadáson. Az 54. előadást láttam, de olyan volt, mint

egy premier, a lazaságnak a legkisebb nyomát sem tapasztaltam. Az is meglepett, hogy nagyon komoly képzettségű operaénekesek énekeltek ebben az operettben.

— Legnagyobb színházi élményem azonban a Hoffmann meséi előadása volt. Az operát teljesen újszerű felfogásban mutatták be. Az alapfogadatot vonult végig az előadáson, hogy a főszereplő Hoffmann majdnem az örületig eljutott. Nem reális! Játékot láttunk tehát, hanem fantasztikus víziót, amelyben nagy súllyal szerepeltek féltelmesen groteszk elemek. Ezt az irreális világot éreztetta az opera első jelenete és ez a fogalmazás következtében végig meg is maradt, véleményem szerint jobban kifejezve a darab, a mondanivaló lényegét, mint a hagyományos megoldások szerinti előadás.

— Különlegesebb énekesi teljesítményt nem hallottam. A produkció mégis nagy élmény volt. A különleges rendezői értelmezésen felül elsősorban a rendkívül fejlett színpadtechnikai eszközök alkalmazása miatt. A nyílászárni változások szinte varázslatosan zökkenőmentesek voltak.

— Bécsben a színháztalálkozó éveként nagyon drágák. Egy közepes helyre szálajegyért 175 schillinget fizettem. S ha nem is sajnálom a pénzt érték, de nálunk, azt hiszem legalább 10 színházi előadást láthattam volna ennyiért.

Ü. L.